

روزی سخت و اطلاعیه سخت آزاردهنده

امیرفیض- حقوقدان

دیروز روز بسیار سختی برایم بود. برای پنجمین بار برای امتحان رانندگی کتبی دعوت شده بودم بایستی به ۲۰ سوال از بین ۲۵۰ سوالی که ممکن بود مطرح شود جواب درست بدهم خاصه که در بالای ورقه امتحانی (تست) نوشته شده بود کسانی که به تمام سوالات جواب درست داده باشند تست را گذرانده اند

در بین ۲۵۰ سوال بغیر از علائم راهنمایی، سوالاتی است که جواب آن با رقم و عدد و مدت سروکار دارد و به خاطر سپردن رقم و عدد برای سنین بالا آسان نیست؛ آنهم مانند بنده که حتی شماره اصول قانون اساسی هم در حافظه ام نمانده و بایستی به کتاب قانون رجوع کنم.

سوالاتی را باید تمرین میکردم که بنظر نمیرسد در رابطه با تست افراد مسن لازم باشد از باب نمونه (ضخامت لاستیک اتومبیل چه اندازه سائیدگی پیدا کرد باید عوض شود)؛ (یک ونیم میلیمتر) چگونه میتوان فهمید که لاستیک اتومبیل به اندازه مزبور سائیدگی یافته است؟ این یک کار فنی با نیاز به دستگاه علمی است که از عهده یک شخص مسن ساقط است سوالات بسیاری از باب محکومیت و توقیف گواهینامه و مدت و مبلغ بیمه که همه با عدد سروکار دارد که بنظر میرسد در صلاحیت دادگاه است. یادم هست نوبت اولی که برای تست دعوت شدم یکی از سوالات در پرسشنامه این بود که در چه فاصله ای از یک پل در جاده خارج از شهر میتوان پارک کرد (جواب درست ۱۵۰ متر)، بنده به سوال مزبور جواب ندادم. افسر مربوطه بهنگام رسیدگی به پرسشنامه بمن گفت شما به این سوال جواب ندادید گفتم این سوال درست نیست چگونه ممکن است در یک جاده کم رفت و آمد یک شخص مسنی فاصله بین پل و محل پارک اتومبیلش را متر کند، آنهم ۱۵۰ متر آنهم یک نفره، یعنی باید ۷۵ مرتبه دولا و راست بشود تازه معلوم نیست که اشتباه نکرده باشد این کار نیاز به یک مترمهندسی و یک کارمند دارد، اساسا این کار شهرداری است که یک پست بایک علامت فلش دار در ۱۵۰ متری بگذارد که توقف ممنوع، نه کار بنده نوعی که یک بار که خم شدم دیگر راست شدنم نیاز به یاور دارد.

افسر مربوطه هیچ نگفت و پرسشنامه را مهر قبولی زد.

مقصود از این مقدمه این بود که حقیقتا سه روزی را بتمام معنا صرف حفظ کردن آئین نامه رانندگی کردم و بسیار خسته و مانده برای تست رفتم، محیط تست هم اطاق بزرگی است با میز بزرگی که هر طرف آن ۱۰ صندلی راحتی چرخ دار قابل گردیدن قرار دارد و ۲۰ پیرمرد شکسته و خسته و وارفته نشسته اند،

هنگامیه افسر مربوطه از یکایک داوطلبین سوال کرد که برای چندمین بار است که برای انجام تست دعوت شده اند معلوم شد تنها کسی که برای بار پنجم است بنده هستم و تنهاییک زوج که مرد برای بار سوم و زن برای بار اول است هم در بین دعوت شدگان هستند.

برخلاف انتظار، سیستم تست درامسال کاملا باسالهای قبل تفاوت داشت شاید هم اشکالات درسوالات، تجدید نظر در سیستم را لازم ساخت.

روز سختی بود که بالاخره به خیرگذشت

واما بعد

با خستگی بسیار سنگینی خاصه که خواب بعد ظهر هم نداشتم به خانه آمدم و بلافاصله سراغ خبرها رفتم، از جاوید ایران خبری داشتم که میگفت: <اعلیحضرت با یکی از رسانه های فرانسه مصاحبه ای داشته اند که مقارن با مصاحبه روحانی بوده است و اضافه شده بود که به مجرد دسترسی به آن ارسال خواهد شد و نیز اشاره شده بود که احتمالا افق ایران آنرا منتشر ساخته است.>

فوراً به سراغ افق ایران رفتم در آن جا نبود که با اطلاعیه ای روبرو شدم که واقعا متلاشی گردیدم بسیار سخت متالم و منقلب و حالی غیر عادی بسراغم آمد که معمولاً گهگاهی در مواقع فشار روحی میآید.

متن اکهی عینا به اینجا آورده میشود تا راحت بتوان درباره اش و علت آشفتگی آن صحبت کرد:

اطلاعیه مهم

به این وسیله به اطلاع عموم مردم عزیز می رساند
تنها رسانه مورد تائید شاهزاده رضا پهلوی

رسانه افق ایران است

1-818-734-7100
www.ofoghiran.tv
info@ofoghiran.org

در این اطلاعیه شخصیت نماد هویتی ایرانیان (بقول اعلیحضرت) پادشاه همه ایرانیان حتی خمینی (بقول ایشان) در حد یک کالای تجاری مانند قرص لاغری و کرم زیبایی و کرم رفع موهای اضافی، پائین آورده شده است که در اعلانات آنها نوشته میشود که آن ها مخصوص فلان جاست و در جاهای دیگر یافت نمیشود.

واقعا مانده ام که مگر میشود کسی را یافت که ننگ و نکبت این اطلاعیه را درک نکند و مدام از آن استفاده کرده و برخ مردم بکشد؟ آخرین چه که **>تنهارسانه مورد تائید شاهزاده رضا پهلوی رسانه افق ایران است<** مفهوم مخالف و وسیع این اطلاعیه خرسی این است که سایر رسانه ها هیچند و یا حداقل به حساب نمیآیند و شاید هم در موقعیت تکذیب قرار داشته باشند. آخر حرفی از این بی معنا و فکاهی تر هست که کسی بگوید فقط رسانه خودم را قبول دارم؟ دقیقا ضرب المثل <خودگونی خود خندی عجب مرد هنرمندی>.

نقش رسانه ها تحول در دموکراسی و آزادی و حتی حقوق بشر است. کار رسانه ها ایجاد درک در مقابل درک، بدون اینکه حذف یکی مستلزم حیات دیگری باشد میباشد- رسانه ها معمار فکری جوامع هستند. جامعه دموکراتیکی و یا مبارزه سیاسی بدون آزادی رسانه ها ممکن نیست، **یک رهبر سیاسی اولین تکلیفش احترام به مطبوعات است، نه اینکه فقط رسانه افق ایران خودش را تائید کند و بقیه را تکذیب و یا اصلا به حساب نیاورد.**

سال ۹۱ بود که تلویزیون های اندیشه، پارس، ایران آریائی، امید ایران و NITV همکاری کردند و برای موفقیت شورای ملی (تجزیه طلبان) مبلغ ۵۰۰ هزار دلار جمع آوری کردند... چرا باید در اطلاعیه مزبور عبارتی بکار گرفته شده باشد که مفهوم نمک ناشناسی و سوء استفاده از موقعیت تعبیر شود و یاد آور این ضرب المثل باشد که فلانی که خرش از پل گذشت دیگر کسی را تحویل نمیگیرد - <بزرگترین اشتباه کسی که خرش از پل گذشت این است که تصور میکند پل دیگری در جلویش نیست>.

چه راحت و فوری ضرب المثل بالا خود را نشان داد. رئیس شورای تجزیه طلبان پس از عبور از پل ۵۰۰ هزار دلاری و ترک یاران و کمک دهندگانش یک سفره گدانی در تورنتو انداخت ولی تنها ۲۲ هزار دلار گدانی کرد.

بهر حال انتشار چنین اطلاعیه بسیار حرف بردارد و خفت آور است؛ آنهم برای کسی که گفته است:

>اقتضای نهاد پادشاهی که من به آن نگاه دارم این است که از هر نوع درگیری و دخالت تشکیلاتی و یا سازمانی برهیز و یشتانی و جانبداری خودم را از هیچ گروه و یا شخصیت و یا رهبری خاص نکنم<

>من حاضرم از حق مخالفان خودم دفاع کنم. من از کجا این حق را دارم که از حالا بگویم که.....<

> هر کس پایش را بگذارد اینطرف مرز من اورا همسنگر خود میدانم و کاری به سابقه اش و تصمیم قبلی او ندارم <

> من آینده ای را برای هم میهنانم میخوام که از حق هر مخالفی بتوان حمایت کرد <

> اگر بگویم من خواست خودم را تعقیب میکنم بنظر من این یک فکر دمکراتیکی نیست <

چرا باید شخصیتی با این روحیه و اتکای به همبستگی، آلوده و طرف اتهام چنین اطلاعیه هائی قرار گیرد؟ آیا عباس ابوشریف چنین روشهائی داشته است که فرزندش آنرا برای نماد هویت ملی ایران الگو ساخته است؟ خیر اگر عباس ابوشریف از چنین روشهائی استفاده میکرد امروز عباس آقا زمانی معروف به ابوشریف نبود.

محال است که در تاریخ سیاسی و اجتماعی، نظیر چنین اطلاعیه برای فردی بتوانید پیدا کنید. این اطلاعیه، **> اعلان جنگ به رسانه های ایرانی است <** نشان دادن روحیه دیکتاتوری و محکوم دانستن همه رسانه های گروهی است الا افق ایران که ملک طلق رئیس شورا معرفی شده و میشود.

آیا رئیس شورا آنقدر از جریان کنار و پرت است که این احوالات خبیث و آزار دهنده دمکراسی و حیثیت خودشان را نمی بیند و یا تشخیص نمیدهد و یا آنچنان محصور و محاصره است که حق اعتراض و حمایت از شخصیت و شرافت ملی خود را هم ندارد؟

چه درست گفته است کسی (هر که خرس از پل گذشت و یارانش را فراموش کرد آنطرف پل خودش میماند و خرس)

باری تاسف ناشی از اطلاعیه مزبور دیگر مجالی برای جستجو و یافتن مصاحبه اعلیحضرت نداد.